

ling at stille et Forslag, der nærmere kunde bestemme dette Punkt. Jeg skal ikke komme ind paa det, vi nylig have hørt om middelbare eller umiddelbare Valg, jeg vil blot sige, at der rimeligviis er Menigheder, hvor det kunde være meget rigtigt, paa Grund af det ringe Tal og den store Overensstemmelse i Anskuelserne, at Valgene vare umiddelbare, men jeg troer, at i saa store Menigheder som de kjøbenhavnske ville umiddelbare Valg være uhenfigtsmæssige og foranledige store Vanstueligheder og Betænkeligheder. Jeg skal ikke for Diebliffet udtale mig nærmere derom; thi saaledes som Forslaget foreligger, er der jo ikke Tale om umiddelbare Valg. Det var kun disse Bemærkninger, jeg vilde tillade mig.

J. N. Hansen: Da jeg har havt Leilighed til i Kirkecommissionen at gøre min fra Fleertallet i Commissionen afvigende Mening gjældende, og da de Forhandlinger, der ere førte i Kirkecommissionen, foreligger de ærede Medlemmer, kan jeg fatte mig ganske kort; jeg skal blot holde mig til de Hovedbestemmelser i Lovudkastet, som jeg ikke kan tiltræde. Hvad de to første Paragrapher angaaer, da forekommer det mig, at de ikke høre hjemme her i Loven. Jeg kan ikke see, at det er rigtigt her at fastsætte, hvilke Embedsprover der skal fordres, og hvilke andre Bestemmelser der skal finde Sted for de Candidater, der skulle kunne ansættes i præstelig Gjerning, og allermindst kan jeg finde det rigtigt, naar man tilføjer, at Kongen i særegne Tilfælde skal kunne afvige derfra; thi det forekommer mig ikke, at Reglen har Stort at sige, naar Kongen i hvert enkelt Tilfælde, som han eller hans ansvarhavende Minister finder særegent, kan afvige derfra. Jeg skal imidlertid ikke sige Mere om § 1. § 2 er jeg langt mere en Modstander af, thi det at dele Embederne i Classer ved kongelig Anordning og derefter bestemme, at der skal tages Hensyn ogsaa til disse Embeders Indtægter, mener jeg er Noget, som hører hjemme i Geistlighedens Lønningslov og ikke i denne Lov, der omhandler den Maade, hvorpaa Præsterne skulle ansættes. Ved Geistlighedens

Lønningslov ville vi komme til nærmere at forhandle om, hvorvidt man skal dele Embederne i Classer i Genhold til deres Indtægter, men naar man nu der vedtager Bestemmelser derom, og man i denne Lov indretter en ny Slags Classer, som kunne afgjøres ved kongelig Anordning, saa troer jeg, at man afsætter sig for at komme i det allerførste Bilde. Jeg see ikke, hvorledes man her skulde kunne tage Hensyn til disse Embeders Indtægter, naar man ikke følger den Klasseinddeling i det Hele, som maatte blive gjort gjældende igennem Lønningsloven. Jeg vil altsaa ikke kunne gaae ind paa at fastsætte Classerne ved kongelig Anordning, selv om den Forvirring, jeg har anset, ikke fandt Sted. Skal man beholde denne Bestemmelse her i Loven, at disse Embeder skulle inddeles i Classer, saa maa det skee igennem Lov og ikke igennem kongelig Anordning. Ogsaa denne Paragraph har det besynderlige Tillæg, at Kongen i særlige Tilfælde kan fritage for disse Regler. Jeg er altsaa en Modstander af disse to Paragrapher i nærværende Lov. — § 3 skal jeg ikke omtale, thi efter min Opfattelse ere de Bestemmelser, som heri træffes, ikke af de væsentlige. Jeg kan med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvem der skal tillægges Valgret ved denne Leilighed, meget godt gaae ind paa, hvad der staaer i Paragraphen, og jeg kan ogsaa gaae ind paa Forandringer deri, hvis der skulde vise sig en større Stemning derfor. § 4 er imidlertid den, som min væsentligste Anke er rettet imod, nemlig med Hensyn til, at disse Valg skulle foregaae middelbart. Jeg kan her henvise til det hjertelige Foredrag, vi nylig hørte, hvori den ærede Taler virkelig med den fulde Overbeviisningsstyrke fremsatte flere Betragtninger angaaende disse middelbare Valg, Betragtninger, som for mig synes at være aldeles overbeviisende. Jeg kan i det Hele, naar man vil give Folk Valgret med Hensyn til det ene eller det andet Valg, ikke finde det rigtigt at benytte sig af middelbare Valg, naar der ikke er absolute Hindringer i veien for de umiddelbare. En Menigheds Omraade er i Almindelighed ikke saa stort her i Landet — jeg indrømmer, at der er en Undtagelse med